

சென்னை

இயல்-5

மொழிநடை

மொழி நடை

மனித வரலாற்றில் மொழியானது ஓர் அரிய கண்டுபிடிப்பாகும். இன்று உலகில் எண்ணற்ற மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. மொழியானது காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு மாற்றமடைந்து வருகின்றது. ஒவ்வோரினத்தாரின் மொழி அமைப்புக்களும் அவர்களது வாழ்க்கை முறை பரம்பரைத் தொடர்பு மொழி உணர்வு, நாகரீகம், உளவியல் முதலான காரணிகளால் வரையறுக்கப்படுகின்றன. சில வேளைகளில் இனக்கலப்புகளால் மொழிக்கலப்பு ஏற்பட்டு மாற்றம் அடைவதுண்டு¹. ஆயினும் மொழிகளின் அடிப்படை அமைப்புகள் மாறுபடுவதில்லை என மொழியியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்தியாவில் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் திராவிட மொழிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி வலுப்பெற்றது. இந்தியாவில் முதன் முதலில் விளக்க முறை மொழியியல் ஆராய்ச்சியே தோன்றியது. தொல்காப்பியமும் பாணினியமும் இவ்வாறு தோன்றிய இலக்கண நூல்களில் மிகப் பழமையானது. மொழியின் இலக்கணத்தை ஒலியனியல், உருபனியல், உருபொலியனியல் என்று பலவாறாகப் பிரித்து விளக்க முயன்றவர்கள் மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் ஆவார். 1816-இல் தென்னிந்திய மொழிகளில் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துளு, கொடகு, மால்தோ ஆகிய மொழிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி வளர ஆரம்பித்தது. அதன் பின்னர் தோதம், கோண்டி, கூயி போன்ற மொழிகளைப் பற்றியும் திராவிட மொழிகள் பற்றியும் பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் வெளிவந்தன. மொழிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்த கால்டுவெல் பண்பட்ட மொழிகளாகத் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, துளு, கன்னடம் ஆகிய ஐந்து மொழிகளையும் திருந்தாத மொழிகளாகக் கூயி, கோண்டி, கோத்தடி, தோதம் ஆகிய நான்கு மொழிகளையும் திராவிட மொழிகள் எனத் தம் நூலில் தருகிறார்². 1906-இல் இந்திய மொழிகள்

ஆய்வு என்ற நூலில் ஸ்டென் கானேவ் திராவிட மொழிகளைப் பல பிரிவுகளாக அவற்றின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளின் அடிப்படையில் பிரிக்கமுடியும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இன்று பல ஆராய்ச்சிகள் நாட்டுப்புற மக்களின் பேச்சு வழக்கைப்பற்றி நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

மொழி என்பது மனிதனின் கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் ஊடகம். ஒரு மொழி ஒரு சமுதாயத்தில் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது என்றாலும், அது பேசுவோன் அல்லது கேட்போன் அல்லது வாசிப்போன் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் நோக்கம், பேசுவோன் சார்ந்திருக்கும் வட்டாரம், அவன் சார்ந்திருக்கும் இனம் போன்றவற்றாலும் பெரிதும் பாதிப்பிற்குள்ளாகிறது. மொழியியலறிஞர் சகூர் இதனைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுவார்.

பேசுவோன் $\frac{\text{கருத்து}}{\text{சூழல்}}$ கேட்போன் $\rightarrow$ மொழி வெளிப்படுத்தும் விதம்

மொழியின் இத்தகைய பின்னணியைக் கொண்டு வாய்மொழிக் கதைகளையும் பகுத்தாராயும் போக்கு தற்போது பயன்பாட்டு மொழியியல் துறை முக்கிய இடம்பெறுகிறது. இத்தகைய ஆராய்ச்சியின் விளைவாக மொழியியலாளர் பின்வரும் உண்மைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

ஒது பொதுவான கதையானது வாய்மொழிக் கதையாக ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிப் பேசும் மக்களிடையே பல வேறு வட்டாரங்களில் வெவ்வேறுவிதமாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது வட்டாரத்தாக்கமாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் அக்கதை வேறு வேறு இனங்களிடையே பேசப்படும் போதும் வேறு விதமாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது இவ்வின மக்கள் பரம்பரையாக மொழியைப் பயன்படுத்தி வந்ததன் தாக்கமாகும்.

இவ்வாறு இனம், வட்டாரம் போன்றவற்றால் வாய்மொழிக் கதையானது மாற்றம் பெறுவதோடு மக்களின் பண்பாட்டு நிலைகளாலும் அமைப்பு மாற்றம் பெறுகிறது.

வாய்மொழிக் கதைகளை ஆராயும் போது பொதுவான கதையானது குறிப்பிட்ட இனத்தவர் பேசும் அமைப்பிலிருந்து வட்டார மொழியில் பேசப்படும் போது பொதுமொழியானது எவ்வாறு திரிந்துள்ளன? அவை எவ்வாறு ரசனைக்குரியதாக ஆகின்றன? அவை எவ்வாறு குறிப்பிட்ட இனத்தின் மற்றும் வட்டாரத்தின் இயல்புகளை வெளிக்கொணர்கின்றன என்பதை இனங்கண்டறிந்து கொள்ளவியலும். அத்தோடு இவ்வாறு வேறுபடுத்தும் கூறுகளைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டவும் இயலும்.

வாய்மொழிக் கதைகளைக் கூறும் மாந்தர்கள்

களஆய்வில் சேகரிக்கப்பட்ட கதைகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அகத்தீஸ்வரம் வட்டாரத்தில் நிலவி வருவனவாகும்.

கதைகளிலுள்ள சொற்களில் உயிர், மெய் ஒலியன்கள், இடம்பெறும் முறை, ஒலிமாற்றங்கள், வேற்றுமை, வேற்றுமொழிச் சொற்கள், இயைபு என்பவை மட்டுமே ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இதனால் அகத்தீஸ்வர வட்டார மொழியினைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளவியலுவதோடு விரிவான சமுதாய மொழியியல் பற்றியும் ஆய்வு நடத்த வழி கோலவும் செய்யும்.

வியப்பு அச்சம் விரைவு முதலியவற்றை உணர்த்தும் வாக்கியங்களும் இரண்டொரு சொற்களால் அமைகின்றன.

உம். பெரியது! வியப்பு பாம்பு! பாம்பு! அச்சம்

மனநிலையில் பலவகைக் கருத்துக்கள் பின்னிக் கிடக்காமல் ஓர் உணர்ச்சி மட்டும் மேலெழுந்து நிற்பன ஆகும். மனத்தில் முன்னும் பின்னும் பின்னிய கருத்து எழும்போதுதான் வாக்கியம் பல சொற்கள் உடையதாக நீண்டு அமைகிறது.

ஒருவர் பேசும் மொழியே தாய்மொழி என்கிறோம். அது பேச்சுத்தமிழ், எழுத்துத்தமிழ் என இரண்டு வகைப்படும். பேச்சுத்தமிழ் நாட்டுக்கு நாடு, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், ஊருக்கு ஊர், தெருவுக்குத் தெரு, இனத்துக்கு இனம் எனப் பேச்சுத்தமிழ் பலவகைப்படுகின்றது.

இடத்தாலும் பழக்கத்தாலும் சமயம் முதலிய காரணங்களாலும் ^{பெற்ற} வகையாகக் குழுக்கள் உள்ளனவோ அத்தனை வகையாக அந்த மொழி உள்ளது எனக் கூறலாம். ஒரே மனிதன் அலுவலகத்தில் பேசும் மொழி வேறாகவும், கடைத்தெருவில் பேசும் மொழி வேறாகவும், விளையாட்டு இடத்துப் பேசும் மொழி வேறாகவும், வீட்டில் வளர்ந்தோரிடத்து பேசும் மொழி வேறாகவும், சிறுவரிடத்தில் பேசும் மொழி வேறாகவும், கடிதத்தில் எழுதுவது வேறாகவும் இருத்தலால் மக்களின் குழுத் தொகைகளை விட, மக்களின் எண்ணிக்கையைவிட மொழி மிகப் பலவாக வேறுபட்டுள்ளதெனக் கூறலாம்.

இத்தகைய மொழிவகைகள் எல்லை அவர்களால் வரையறுக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள் போல், தனித்தனியே வேறுபட்டு நிற்பனவும் அல்ல ஏன் ஏனில் ஒரு குழுவில் உள்ளவன் அடுத்த குழுவினரோடு பழகும் போது முன்னிலைக்குழுவின் மொழியியல்புகள் இதனுள் கலக்கின்றன. ஓர் ஊராரின் பேச்சுக் கூறுகள் மற்றோர் ஊராரின் மொழியில் கலக்கின்றன. இவ்வாறே இந்த மொழி வகைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து திரிந்தவடிவிலே உள்ளன. அதனால் வேறுபாடுகளை வரையறுப்பது இயலாததாக உள்ளது. இவற்றை ஆராய்ந்தால் மொழியின் வளர்ச்சியில் இருவகை இயல்புகள் இருத்தலைக் காணலாம். பலவகைக்கூறுகளையும் ஒன்றுபடுத்த முயலும்

ஒற்றுமைப் பான்மையை ஒருபுறம் கண்டு மற்றொருபுறம் ஒன்றுபட்டப் மொழியை பலவாறு வேறுபடுத்தும் வேற்றுமைப் பான்மையும் காணலாம். இந்த இருவகைப்பான்மையும் மொழிக்கு இன்றியமையாதவனவாக உள்ளன. இவ்விரண்டுடன் செல்வாக்கால் ஏற்படுவனவே கிளைமொழி (dialect) குறுமொழி (slang) பொது மொழி (Standard Language) சிறப்பு மொழி என்பன.

கிளைமொழிகள் என்பன ஒரு மொழியின் பல்வேறு பிரிவுகள் அல்ல. இடம், தொழில், நாகரிகம் முதலியவற்றின் வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப ஒரு மொழியே சிறிது வேறுபட்டு நிற்கும் நிலையாக இந்தக் கிளைமொழிகளுக்குள் சொற்களிலும் ஒலிமுறைகளிலும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

(உம்.) அவர்கள் வந்தார்கள், இவர்கள் போனார்கள் முதலானவை பொதுமொழியை ஒட்டி எழுதப்படும் வாக்கியங்கள் இந்த வாக்கியங்களே பின்வருமாறு பல்வேறு வகையாக ஒலிக்கப்படுதல் கிளைமொழிகளில் காணலாம்.

அவங்க வந்தாங்க

இவங்க போனாங்க

அவங்கோ வந்தாங்கோ

இவங்க போனாங்கோ

அவா வந்தா

இவா போனா

இருக்கிறது என்ற சொல் கிளைமொழியில் இருக்குது, இக்குது, இக்கு என பல்வேறு வகையாக ஒலிக்கப்படுகிறது. வந்துட்டுது, வந்துச்சி, வந்திடுச்சி என்பன இத்தகைய கிளைமொழித் திரிபுகளே.

“ஒலிக்கும் முயற்சியில் இது குறுக்குவழி”³ என்கிறார் ஜி.கே.ஜிப்.

ஒலியன்கள்

மொழியின் அடிப்படைக்கூறு ஒலியன்களே ஆகும். சொற்கள் ஒலியன்களால் உருப்பெறுகின்றன. தமிழில் உயிர், மெய், உயிர்மெய் என எழுத்துக்கள் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. உயிரிலும் குறில் நெடில் பாகுபாடு அமைகின்றது. தமிழில் 'ஐ'காரம் 'அ', 'இ' என்ற எழுத்துக்களின் ஒலிகள் இணைவதால் தோன்றியது என்றும் 'ஓள' எனும் எழுத்து வடமொழியைப் பார்த்துப் படைத்துக் கொண்டதே என்றும் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார். (கால்டுவெல் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம், வள்ளுவர் பண்ணை, சென்னை, 59) சேகரித்த நாட்டுப்புறக்கதைகளில் தமிழின் ஒலியன் பண்புகள் உள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன.

உயிர் ஒலியன்கள்

1. உயிர் ஒலியன்களாக அ, இ, உ, எ, ஓ எனும் ஐந்தும் குறுகியும் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஔ எனும் ஐந்தும் நீட்டி^{13/15} ஒலிப்பனவாகும்.

	முன்	இடை	பின்
உயிர்	இ, ஈ	-	உ, ஊ
நடு	எ, ஏ	-	ஓ, ஔ
கீழ்	-	அ, ஆ	-

இவ் உயிரொலி அட்டவணை கன்னியாகுமரி மாடத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட மொழியின் உயிரொலிகளை விளக்குவதாகும். இவை மொழி முதல், இடை, கடை நிலைகளில் வருகின்றதைப் பின்வருமாறு பாகுப்படுத்தப்படுகிறது.

மொழி முதல்	மொழியிடை	மொழியிறுதி
அரச்ச	சாபம்	உடனே
ஆகாயம்	போட்டங்க	படிச்சுவா
இன்ன	பாத்திரபடுத்து	பாராய்
ஈட்டம்	தீப்போல	சீறுக்கீ
உருப்படி	வெளிய	
ஊதரி	தட்டக்கூடிய	
வந்தாக	தொட்டே	
ஏழுமடம்	ஒட்டம்பிடிச்சி	
ஓகர		
ஒந்தான்		

மொழி முதலில் 'ஐ' தவிர பிற உயிர்கள் மொழிக்கு முதலில் வருகின்றன. மொழியிடையில் ஒ, ஓ தவிர பிற உயிர்கள் வருகின்றன. மொழியிறுதியில் ஊ, ஏ, ஒ, ஓ என்ற ஐந்து உயிர்களும் வரவில்லை.

மெய்யொலியன்கள்

மெய்யொலியன் பட்டியல்

ஒலிப்பு முறை	ஒலிப்பிடம்						
	இதழ்	பல்லிதழ்	பல்	நுனி அண்ணம்	நாமடி	இடை அண்ணம்	கடை அண்ணம்
தடையொலி ஒலிப்பு	ப்	ப்	த்	ற்	ட்	ச்	க்
மூக்கொலி	ம்		ந்	ன்	ண்	ஞ்	ங்
ஆடொலி				ர்			
பிரிவளியொலி				ல்	ள்		
அரைஉயிர்		வ்				ய்	
உரசொலி							
தடை உரசொலி							

ஒலி மாற்றங்கள்

பேச்சுவழக்கில் உயிர், மெய் ஒலியின்கள் மிகுந்த மாற்றம் பெறுகின்றன. இம்மாற்றம் ஒலிமாற்றம் என்று கூறப்படுகிறது. அம்மா என்பதை 'அம்மெ' என்று இடலையை 'எல' என்றும் வழங்குவது பேச்சுவழக்கில் சாதாரணமாக நிகழ்வனவாகும். ஒலி மாற்றங்களை உயிரொலி மாற்றம், மெய்யொலி மாற்றம் என்று வகைப்படுத்தலாம்.

உயிரொலி மாற்றம்

இதில் உயிரொலிகள் மொழி முதல், இடை, கடை நிலைகளில் அடைகின்ற மாற்றங்கள் சுட்டப்படுகின்றன.

மொழி முதல் மாற்றங்கள்

அ > எ

அகரம் எகரமாக மாற்றம் பெறுகிறது.

கட்ட > கெட்ட

பலசாலி > பெலசாலி

இ > எ

இகர ஒலி எகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

இடத்தில் > எடத்தில்

இளவரசன் > எளவரசன்

உ > ஒ

உகர ஒலி ஓகரமாதல் சாதாரணமாகக் காணப்படுகின்ற ஒலிமாற்றமாகும். இம்மாற்றம் கதைகளில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

உணர்வு > ஒணர்வு

ஏ யா

எகர ஒலி யசகரமாக மாறுகின்றது.

ஏங்கி > யாங்கி

ஐ > அ

ஐம்பது > அம்பது

ஓ > உ

உ > ஓ என்னும் மாற்றத்திற்கு எதிராக ஓ > உ எனும் மாற்றமும் பெறுகிறது.

உங்களை > ஓங்களை

மொழியீடையில் உயிரொலி மாற்றங்கள்

1. அ > இ

அகர ஒலி இகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

(எ.டு) இவனுக்கு > இவினுக்கு

2. அ > உ

அகரம் உகரமாக மாறுகின்றது

(எ.டு) வந்தது > வந்துது

3. அ > எ

அகர ஒலி எகரமாக மாறுகின்றது.

(எ.டு) மாமன் > மாமென்

அவன் > அவென்

4. இ > எ

இகரம் எகரமாக மாறுகின்றது

பயிறு > பயெறு

இ > ஒ

இகர ஒலி ஒகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

(எ.டு) திறந்தது > தொறந்தது

உ > அ

உகரம் அகரமாக மாறுகின்றது.

அப்புறம் > அப்பறம்

கேளும் > கேளம்

உ > இ

உகரம் இகரமாக மாறுகின்றது

(எ.டு) செருப்பு > செரிப்பு

முன் > மின்

உ > எ

உகர ஒலி எகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

புரண்டு > பெரண்டு

ஐ > அ

ஐகாரம் அகரமாக மாறுகின்றது.

அக்காவையும் > அக்காயவும்

ஐ > எ

ஐகாரம் எகரமாக மாறுகின்றது

காலையில் > காலெமெ

ஓ > எ

ஓகர ஓலி எகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

சொல்லி > செல்லி

ஔ > எ

ஔகர ஓலி எகரமாக மாறுகின்றது

போய் > பெய்

மொழியிறுதியில் உயிரொலி மாற்றங்கள்

உயிரொலியன்கள் மொழியிறுதியில் அடையும் மாற்றங்கள்

1. உ > அ

உகரம் அகரமாக மாறுகின்றது.

அங்கு > அங்க

அது > அத

2. உ > இ

உகர ஓலி இகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

நஞ்சு > நஞ்சி

3. ஐ > அ

ஐகரம் அகரமாக மாறுகின்றது.

அருமை > அரும

அறை > அற

4. ஐ > எ

ஐகாரம் எகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

நகை > நகெ

ஈயிரொலி மாற்றங்கள்

ஒரு சொல்லில் இரண்டு ஈயிரொலிகள் மாற்றமடைவதை இப்பகுதி விளக்கும்.

1. இ > எ
உ > அ   எடு தினமும் > தெனமும்
2. இ > எ
ஐ > அ   எடு இரை > எர
இளைய > எளைய
3. இ > எ
ஐ > எ   இடையில் > எடையில்
4. இ > உ
ஐ > எ   வரிசையாக > வருசையாக
5. உ > இ
ஐ > அ   முறைபடி > மொறப்படி
6. உ > ஒ
அ > இ   உங்களுக்கு > ஒங்களுக்கு
7. உ > ஒ
ஐ > அ   குறட்டை > கொறட்டை
குறை > கொற
8. உ > ஒ
ஐ > எ   குகையில் > கொகையில்

9. ஐ > அ   எதையும் > எதயும்
 உ > அ   அதையும் > அதயும்
10. ஓ > அ
 உ > அ   பொறுக்கி > பறக்கி
11. ஓ > எ
 உ > அ   பொறுக்கி > பெறக்கி
12. ஓ > ஆ
 உ > அ   எல்லோரும் > எல்லாரும்

மெய்யொலி மாற்றங்கள்

உயிரொலியன்களின் மாற்றங்களைப் போன்று மெய்யொலியும் மாற்றம் பெறுகின்றன.

மொழியீடையில்

1. க > வ
 ககர ஒலி வகரமாக மாறுகின்றது.
 (எ.டு) தகப்பன் > தவப்பன்
2. ச > த
 சகரம் தகரமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.
 (எ.டு) பிசாசு > பிதாசு

சொற்களில் திரிபு வடிவங்கள்

சில சொற்களில் திரிந்தும் மாறுபட்டும் வருகின்றன. சான்றாக ஆக என்ற வினையெச்சம் ஆட்டு, ஆ என்று மாற்றம் பெற்று வருகின்றது.

ஆக > ஆ

(எ.டு) சரியாக > செரியா

ஆக > ஆட்டு

எதிராக எதிராட்டு

என்று > ண்ணு

எ'ன்று' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக ண்ணு 'ம்ணு' என்ற சொற்கள் வருகின்றன.

(எ.டு) குரல் என்று > கொரலுண்ணு

தரலாம் என்று > தராலாம்ணு

கள் > அ

பன்மை விசுதிகள் சிலவிடங்களில் 'அ' விசுதி பெற்று வருகின்றன.

குட்டிகள் > குட்டிய

ஒரு சொல்லின் பல வடிவங்கள்

ஒரு சொல்லுக்குரிய பல வடிவங்கள் கதைகளின் மொழியமைப்பில் கிடைக்கின்றன. அப்பொழுது என்பதை அப்போ அப்பம் அப்பறம் என்று கூறுகின்றனர்.

வழக்குச் சொற்கள்

வழக்குச் சொற்களாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பயின்று வரும் சொற்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுக்கலாம்.

- (எ.டு) வருவார்கள் > வருவாக
வாழுவார்கள் > வாழுவாக
இடவேண்டும் > இடணும்

இரட்டைக் கிளவி

சட்டுபிட்டுண்ணு

சப்புச்சவறு

போன்ற இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள் கதைகளில் பயின்று வருகின்றன.

அடுக்குத்தொடர் சொற்கள்

உலுக்கி உலுக்கி

தள்ளு தள்ளி

அலஞ்சி அலஞ்சி

இப்படி இப்படி

இது போன்ற அடுக்குத்தொடர் சொற்கள் கதைகளில் காணக்கிடக்கின்றன.

எதிரொலிச் சொற்கள்

எதிரொலிச் சொற்கள் சிலவும் காணப்படுகின்றன.

(எ.டு)

அங்கெயும் இங்கேயும்

அப்படி இப்படி

அங்க இங்க

அடிச்சு படிச்சி

எண்ணுப் பெயர்கள்

எண்ணுப் பெயர்கள் பலவிடங்களில் பேச்சுவழக்கில் அமைந்துள்ளன.

ஒன்று என்பதை ஒண்ணு

இரண்டு > ரெண்டு

நான்கு > நாலு

முப்பது > நுப்பது

ஐம்பது > அம்பது

மொழிச் சொற்கள்

குமரிமாவட்டம் 1956-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு வரையிலும் திருவிதாங்கூரின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வந்தது. 1956 நவம்பர் 1-ஆம் நாள் குமரிமாவட்டம் சென்னை மாகாணத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. எனவே குமரிமாவட்டத்தின் ஆட்சி மொழி 1956 வரை மலையாளமாகவே இருந்ததால் அதன் தாக்கம் இம்மக்களின் பேச்சுமொழி முதலான வாழ்வியற் கூறுகளில் பிரதிபலிக்கிறது. வாய்மொழிக் கதைகளிலும் இத்தாக்கத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மலையாளச் சொற்கள்

அலங்கரித்து என்பதை ஒருங்கி என்று சொல்கிறார்கள். கச்சவடம் என்ற வழக்குச் சொல்லும் காணப்படுகிறது. இது வியாபாரத்தைக் குறிக்கும் மலையாளச் சொல்லாகும்.

இது போல

ஞாபகம் > ஓர்ம்

அரிசி > அரி

கொச்சு > சிறிய

வாழ்க்கை > ஜீவிதம்

போன்ற பல நூறு சொற்களும் பயின்று வருகின்றன.

ஆங்கிலச் சொற்கள்

ஆங்கிலச் சொற்கள் கதைகளில் இடையே இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

ஆஸ்பத்தி > Hospital

பாக்கட் > Pocket

நிக்கறு > Knicker

வடமொழிச்சொற்கள்

வடமொழிச்சொற்கள் கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வேஷம், சந்தோஷம்

வேற்றுமைகள்

இரண்டாம் வேற்றுமையாகிய ஐ சில இடங்களில் அகரமாகவும் சில இடங்களில் எகரமாகவும் வருகின்றது.

ஐ > அ

சொன்னது + ஐ > சொன்னத

அது + ஐ > அத

உன் + ஐ > ஒன்ன

ஐ > எ

உருப்படிகள் + ஐ > உருப்படியள

சடலம் + ஐ > சடலத்தெ

மூன்றாம் வேற்றுமை

இவ்வேற்றுமையை உணர்த்தும் உருபுகளாக ஆல், ஓடு, ஓடு என்பன வரும். இங்குக் கதைகளில் மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபுகளாக கூட, வச்சி, ஓட என்பன வருகின்றன.

(எ.டு)

கூட - எனக்க கூட வாரியா

வச்சி - வெட்டுவாகத்திய வச்சி ரெண்டு துண்டாட்டு வெட்டி
போட்டுட்டாளாம்.

ஓட - உசிரோட

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமைக்கு 'கு' எனும் உருபு. இங்கு க, கி என மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன.

கு > க

(எ.டு) இவருக்கு > இவருக்க

கிணற்றுக்கு > கிணத்துக்க

கு > கி

(எ.டு) இடைக்கு > எடய்க்கி

பிள்ளைக்கு > பிள்ளெய்க்கி

ஐந்தாம் வேற்றுமை

இன் என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபாகும். ஆனால் மொழி வழக்கில் ஐந்தாம் வேற்றுமை நீங்கல் பொருளை உணர்த்தப் பயன்படுகின்றது. கதைகளில் நீங்கல் வேற்றுமையை உணர்த்த 'நின்று' எனும் உருபின் மாற்று வடிவமாகிய எண்டு என்பதும், இருந்து என்பதன் மாற்று வடிவமாகிய ஏந்து என்பதும் வருகின்றது.

(எ.டு) கரையினின்று > கரேலேண்டு

மலையிலிருந்து > மலேலேந்து

ஏழாம் வேற்றுமை

ஏழாம் வேற்றுமையாகிய இடப்பொருண்மையினை இல், கண் முதலான உருபுகள் உணர்த்தும் சேகரிக்கப்பட்ட கதைகளில் இவ்வேற்றுமையினை உணர்த்த க், இ எனும் உருபுகளும் உள்ள, ஓடி, ட்ட எனும் சொல்லுருபுகளும் பயன்படுகின்றன.

உள்ள எனும் சொல்லுருபானது க எனும் ஒலியை இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்று குறைபட்டாலும் அமைப்பு பிழைபட்டது ஆகின்றது.

இல் : இல் என்பதுடன் ஒலித்துணை அகரம் சேர்ந்த வடிவமாகும். சில இடங்களில் இல் எனும் உருபின் முதல் உயிர் இழக்கப்பட்டு இறுதி லகரத்துடன் எகரம் இணைந்து இவ்வுருபு தோன்றுகின்றது.

(எ.டு)

மேல்லெ

வீட்டெ

மொழிநடைப் பாங்குகள்

மக்களின் எண்ணங்களுக்குக் கருத்து வடிவம் அளிக்கின்ற கருவியாக விளங்குகின்ற மொழி, வாய்மொழி-எழுத்துமொழி-சைகைமொழி என்ற வகைமையில் மக்களின் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றது. எழுத்து வடிவமற்ற பேச்சுமொழிக் கதைகளின் சைகைமொழி, பேச்சு மொழியில் துணை மொழியாக அமைந்து, வாய்மொழி பயனற்றுப் போகின்ற வேளைகளிலும், வாய்மொழியால் புலப்படுத்த முடியாத பொருள் வெளிப்பாட்டுச் சமயங்களிலும் வாய்மொழியோடு இணைந்து கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ்த்துகின்றது. பேச்சு மொழியில் அமைந்துள்ள நாட்டுப்புறக்கதைகளில் வாய்மொழியும் சைகை மொழியும் இணைந்து செயல்படுவதைக் கதை சொல்வோரின் மொழிநடை அமைப்பாலும், அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற புலப்பாட்டு உத்திகளாலும் உணரலாம். வாய்மொழியோடு இணைந்து செயல்படுகின்ற சைகைமொழிகளை அசைவுகள், சைகைகள், முகக்குறிப்புகள், கண்வழித்தொடர்புகள், பொருள்வழித்தொடர்புகள், நெருக்க நிலைகள் எனப் பாகுபடுத்தலாம்.⁴ இத்துணைமொழிக் கூறுகள் கதைக்கூற்றில் மிகுதியும் பின்பற்றப்படுகின்றன. கதைப்பாத்திரங்களின் செயல்களுக்கும் தன்மைகளுக்கும் ஏற்ற வகையில் துணைமொழிகள் கதை சொல்வோரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கதை மொழி என்பது கிராம மக்களால் பேசப்படுகின்ற பேச்சுமொழியாகும். காலம், இடம் மற்றும் சூழலுக்கேற்பப் பேச்சுமொழியில் மாற்றம் ஏற்பட்டுப் பழைய சொல்லாட்சிகள் மறைதலும், புதிய சொல்லாட்சிகள் உருவாதலும் நிகழ்கின்றன. மக்களின் பேச்சுமொழி அவர்தம் வாழ்வியலோடு ஒட்டியதாகையால் பேசும் சொற்களில் பொருள் மாற்றம் ஏற்படுவதும், தொடரமைப்பில் புதுமைப் போக்குகள் நிகழ்வதும் நாட்டுப்புறக்கதைகளில் இயல்பாக அமைந்திருக்கின்றன.

எழுத்து மொழியமைப்பும், சைகை மொழியான துணை மொழியமைப்பும் முக்கியத்துவம் பொறாமையால், அவை விலக்கப்பட்டுக் கதை மொழியான பேச்சு

மொழியமைப்பும், கதைப் புலப்பாட்டு உத்தி முறைகளும் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. கதைப்பொருளை நிலைநாட்டுவதற்கும், அவற்றைப் புலப்படுத்துவதற்கும், ஏற்ற மொழி வழிச் சொற்கள், தொடர்கள் மற்றும் உத்திகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பேச்சுவழக்குச் சார்ந்த கதைமொழி, பேச்சுவழக்கு நடைப்பாங்கையும், பொருள் புதைநிலை நடைப்பாங்கையும், பொருள் புரியாத போக்கில் அமைந்த விரைவு நடைப் பாங்கையும் கொண்டிருக்கின்றது. இந்நடைப் பாங்கில், குறைவான அணிவள அமைப்பும் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துகின்ற நிறுத்தற் குறியீடுகளும், வேறுபாட்டைத் தெரிவிக்கின்ற எளிமையான சொற்களால் அமைந்திருக்கின்ற எடுத்துரை மற்றும் அறிவிப்புப்போக்குகளும் காணப்படுகின்றன. கருத்துச் சிந்தனையும், அதன் வெளிப்பாட்டுப் பாணியும், ஒன்றினைக் கூறிப் பிறிதொன்றினை உய்த்துணரும்படிச் செய்கின்ற போக்கும் மொழிநடை அமைப்பின் சிறப்புக் கூறுகளாக விளங்குகின்றன. இம்மொழிநடை அமைப்பில் சொல் மற்றும் தொடரமைப்பு, இணைப்பு மற்றும் இயைபு, வாக்கிய அமைப்பின் அளவு, பக்தி அமைப்பின் அளவு, குறைவான வார்த்தைகள், சொற்களைப் புதிய பொருளில் கையாளுதல், புதிய சொற்களை உண்டாக்குதல், மென்சூரல் பேச்சு, அறிவிப்புப் பாணி, வார்த்தைகளின் தேர்வு, சொற்றொடரியல் அமைப்பு முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.⁵ பேச்சுவழக்குக் கதைமொழி எழுத்து வடிவம் பெறுகையில் ஒலிக்குறிப்பு, ஒலிநீட்சி, சொல்லடுக்கு, வாக்கியப்பிரிவு, அண்மை நிலை சுட்டுதல், சிறுசிறு கூறுகளாக அமைந்திருத்தல் போன்ற தனித்தன்மைகளைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இம்மொழி நடைப்பாங்கின் அமைப்பு நிலைகளாக, மரபுத்தொடர்கள், வட்டார வழக்குத்தொடர்கள், எதிரொலித்தொடர்கள், ஒலிக்குறிப்புத் தொடர்கள், ஒலிநீட்சித் தொடர்கள், பிறமொழிச்சொற்கள், விளித்தொடர்கள், பெயரடைத் தொடர்கள், வினையடைத் தொடர்கள், இலக்கிய வழக்குத்தொடர்கள், உயர்(வு)

விசுவத்தொடர்கள், வழக்கிழந்ததொடர்கள், இரட்டைத்தொடர்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேற்காணும் சொல்லாட்சிகளும், சொற்றொடர் வழக்குகளும் கதை மொழியின் சிறப்புக் கூறுகளாகும். அவை, கதையமைப்பையும், கதைப் பொருளையும், கதை கேட்போரின் மனதில் பதிவிக்கின்ற மொழியமைப்பையும் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன.

மரபுத் தொடர்கள்

மொழிவழக்கில் அழியாததும், காலத்தால் பொருளை இழக்காததும், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் உகந்ததும், எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுமாக விளங்கி, பேச்சு வழக்கில் அடிக்கடிப் பயின்று வருகின்றவற்றை மரபுத் தொடர்கள் அல்லது மரபு நிலைத் தொடர்கள் எனலாம். இவை பேச்சு மரபு, பண்பாட்டு மரபு மற்றும் வழக்கு மரபுகளை ஒட்டி அமையும். இவற்றை மக்களின் மரபுமொழி எனவும், பேச்சு மரபு வழக்கு எனவும் குறிப்பிடலாம். வழக்கம் அல்லது விதி என்பது மரபின் சுருக்க விளக்கமாகும்.⁶

இம்மரபு நிலைத் தொடர்கள் அல்லது மரபுநிலைச் சொற்கள், கதைப் பொருளை விளக்கவும் அதனை மெய்ப்பிக்கவும் கதைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அன்னதானம், சோறுதண்ணி, அம்மிக்குழவி, கஞ்சி வெள்ளம், புளிச்ச தண்ணி, கட்டுச்சோறு, மத்தியானம், குளுதாணி, உப்புக்கண்டம், புண்ணியவான், கொட்டு முழக்கு, கரும்புள்ளி-செம்புள்ளி போன்ற மரபுத் தொடர்கள் கதைகளில் அடிக்கடிக்கையாளப்படுகின்றன. இவை வட்டார வழக்குச் சார்ந்த சம்பிரதாய முறைமைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன⁷. இவ்வட்டார வழக்குத் தொடர்கள், ஓரினத் தன்மை வாய்ந்த வட்டாரத்து மக்களின் வாழ்நிலைச் சொற்களாகும்.

வட்டார வழக்குத் தொடர்கள்

வட்டாரம் எனப்படுவது, ஒரு மொழி வழங்குகின்ற பகுதிகளின் உட்பிரிவுகளைக் குறிப்பதாகும். மொழி வழங்குகின்ற உட்பிரிவுகளின் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்பவும், மக்கள்தொகை மற்றும் குலங்களின் எண்ணிக்கைகளுக்கேற்பவும், மாறுபடுகின்ற சொற்கள், அச்சொற்களின் பயனாக்கம் மற்றும் மொழி, மொழியின் புயனாக்கம் போன்றவை வட்டார வழக்குத் தொடர்களாகும். இத்தொடர்கள், குறிப்பிட்ட இன மக்களின் பேச்சு மொழியில் இடம், சூழல் போன்றவற்றிற்கேற்ப, திரிந்தொலிக்கின்ற தன்மையுடையவையாகும். இவற்றை 'இன வழக்குத் தொடர்கள்' எனவும் குறிக்கலாம்⁸. இன வழக்குத் தொடர்களாக குறுணமாவு, வண்டுக்கட்டு, எக்கச்செக்கம், சுகவீனம், வள்ளடக்கட்டு, போணிக்கூடு, ரவ்வெல்லாம், கெணாசு, லேசா, பொளுசாய, பைய, தட்டடல், பூசை(அடி), தொல்லாளி போன்ற சொற்றொடர்களைக் குறிக்கலாம். இவ்வழக்குத் தொடர்கள் வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வேறுபடுவதால், சொற்கள் வேறுபடுவதோடு, சொற்பொருளும் வேறுபடுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்திற்குரிய வழக்குச் சொல் மற்றொரு வட்டார வழக்குச் சொல்லோடு பொருந்தியமைவதில்லை. தமிழ் நாட்டு மக்கள் சொல்கின்ற கதைகளில் கெணாசு, பைய, பொழுசாய, லபக்கண்டு, படக்கண்டு போன்ற வட்டார வழக்குச் சொற்கள் கதை சொல்வதில் மிகுதியும் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. எழுத்துக்கள் திரிதல், பொருள் மாறுபடுதல் போன்றவை வட்டார வழக்குத் தொடர்களின் பண்புகளாகும்.

வட்டார வழக்குத் தொடர்கள்

வட்டார வழக்குத் தொடர்கள்

எதிரொலித் தொடர்கள்

எதிரொலித்தொடர் என்பது, ஒரு மொழியில் வழங்கப்படுகின்ற சொல்லின் முதலசை அல்லது சொல்லின் முதலெழுத்து மட்டும் 'கி', 'கீ' என மாறி, ஏனைய அசைகள் முதற்சொல்லுடன் இணைந்து, எவ்விதமாற்றமுமின்றி அவ்வாறே வழங்குவது எதிரொலித்தொடராகும். சொல்லின் முதலசை திரிந்து, ககர ஒலி பெறுவதாகும், 'கி' மற்றும் 'கீ' என்னும் எழுத்துக்கள் எதிரொலித் தொடர்களின் முதலெழுத்துக்களாகும் எனக்குறிப்பர்⁹. இதைச் சொல்லின் எதிரதிர்வு அல்லது மீளதிர்வு எனவும் குறிக்கலாம். 'எதிரொலி, மீள் ஒலி அல்லது அணுக்கப்போலி' என்பன எதிரொலியைக் குறிப்பனவாகும்.

ஒரெழுத்தொரு மொழிச் சொற்களும் 'கி', 'கீ' ஆகிய எழுத்துக்களை முதலெழுத்துக்களாகக் கொண்ட சொற்களும் பேச்சுவழக்கில் எதிரொலித் தன்மை பெறுவதில்லை. மற்றவை எதிரொலித் தன்மை பெறுகின்றன. எதிரொலித் தன்மையால் சொற்பொருள் சிதைவதில்லை. வலிந்து பொருள் கொண்டாலன்றி, இப்பொருட்சிதைவு ஏற்படுவதில்லை. சொல்லின் முதலெழுத்து குறிலாக இருந்தால், எதிரொலிச் சொல்லின் முதலெழுத்தும் குறிலாக அமையும். மாறாக முதலெழுத்து நெடிலாக இருந்தால் எதிரொலிச் சொல்லின் முதலெழுத்தும் நெடிலாக அமையும். எதிரொலித் தொடர்கள் பொருள் தராது. மக்களிடையே வழங்குகின்ற எதிரொலித் தொடர்களாக பல்லலு-கில்லு, ஈரல்முகீரல், வெத்தல-கித்தல, அறுத்துக்-கிறுத்து, குளிச்சிட்டுக்-கிளிச்சிட்டு, மேச்சட்டி-கீச்சட்டி, எல-கில, வேல-கீல, சாப்பாடக்-கீப்பாட, இட்லி-கிட்லி, கோழி-கீழி போன்ற தொடர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை கிண்டல், கேலி பேசுகின்ற சூழல்களிலும், குறிப்புப் பொருள் வெளிப்பாட்டுச் சூழல்களிலும், பயம், விளித்தல் சூழல்களிலும் எதிரொலிச் சொற்கள் இயல்பாக வெளிப்படுகின்றன. சொல் அழுத்தமும், செயல் அழுத்தமும், எதிரொலித்

தொடர்களில் மிகுதி. பேச்சு வழக்கில், எதிரொலித் தொடர்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவோ பொருள் பொதிந்த சொல்லாகவோ கருதப்படுவது இல்லை.

ஒலிக்குறிப்புத் தொடர்கள்

ஒரு செயலின் ஓசையைக் குறிப்பதற்கு அவ்வோசையைச் சொல்லாக்கி அதன் மூலமாகப் பொருளை உணர்த்துகின்ற தொடர்கள் ஒலிக்குறிப்புத் தொடர்களாகும். ஓசை அல்லது ஒலிக்கு ஏற்றவாறு சொல்லை உண்டாக்குதலாகும். ஒரு செயலின் ஆழத்தை உணர்த்துவதற்கு, அச்செயலின் ஒலியைச் சொல்லாக்கி, அச்செயலின் தன்மையை விளக்குகின்ற ஒலிக்குறிப்பு வழக்கு, தமிழ் மொழியின் தனிச் சிறப்பாகும். ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களால் செயல் அழுத்தம் பெற்று, அச்செயலுக்குரிய பொருள் வெளிப்படையாக்கப்படுகின்றன. ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களால், கதைச் சம்பவங்களைக் கதை கேட்பவர்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

விழுதல், அடித்தல், சத்தமிடுதல், மோதுதல், நடத்தல், சிரித்தல், அழுதல், உடைத்தல், பறத்தல், பிடித்தல், பேசுதல் போன்ற செயல்களின் ஒலிகளைக் கதைகளில் குறிப்பிடுகையில், அவற்றிற்கேற்ற ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. செயல் நிகழ்வின் ஒலியைக் குறிப்பிடும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களாக, காளுக்காளுண்டு, விசுக்குண்டு, நெறு-நெறுண்டு, லபக்ண்டு, திடுக்ண்டு, டம்ண்டு, நறுக்ண்டு, வீர்வீர்ண்டு, கீக்கீக்ண்டு, பளபளண்டு, சிங்கு சிங்குண்டு, சப்ண்டு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இயற்கை மற்றும் செயற்கைகளால் எழுப்பப்படுகின்ற பல ஒலிவேறுபாடுகளை, மக்கள், தங்களின் ஒலியமைப்பிற்கேற்றவாறு மொழி பெயர்த்து வைத்துள்ளமையை மேற்காணும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பேச்சு வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் பயின்று வருகின்ற ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களை, உயிரிகளின் ஒலியைக் குறிப்பிடும் சொற்கள், உயிரற்ற பொருட்களின் ஒலிப்பான்மையை உணர்த்தும் சொற்கள் என இருநிலைப் படுத்தலாம்¹⁰. இச்சொற்கள் வியப்பு, இரக்கம், வெறுப்பு, இகழ்வு, குழப்பம், அசைவு, பயம், சோர்வு, துக்கம், செயல், இயக்கம், மகிழ்ச்சி போன்ற சூழ்நிலைகளில் வெளிப்படுவனவாகும். கதைகளில் வழங்குகின்ற மேற்காணும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்¹¹.

ஒலிநீட்சித் தொடர்கள்

ஒலிநீட்சி என்பது தொடரின் அசைகளை நீட்டி இசைபட ஒலித்தலாகும். ஒலிநீட்சியை அளபெடை எனவும் குறிப்பிடலாம். எழுத்து, சொல் மற்றும் தொடர் ஆகிய நிலைகளில் ஒலி நீட்சியடைகின்றபொழுது, அச்சொல்லின் பொருள் அழுத்தம் பெறுவதோடு முக்கியத்துவமும் அடைகின்றது. எழுத்துக்களையோ தொடர்களையோ நீட்டி, இசைபட ஒலிப்பதன் மூலம் அச்சொல்லின் பொருள் மாறுபடாது சிதையாது செயலழுத்தம் பெறுகின்றது. பெரும்பாலும் செயலுடன் இணைந்து நிறைவான பொருளுறுதியை அளிக்கின்றது. கதைகளில் அருகிக் காணப்படுகின்ற ஒலி நீட்சித்தொடர்களைப் பெரீ... ய, அரமணயே..., ஏ... நே...ரா, நடந்தே..., பா...வம், சோ...ண்...டு, போய்க்கிட்டே..., இழு...த்து, கொட்டிக்கிட்டே..., நல்...லா என இனங்காட்டலாம். அவற்றைச் சொல்லின் முதலெழுத்து நீட்சி பெறுதல், சொல்லின் இடையெழுத்து நீட்சி பெறுதல், சொல்லின் இறுதியெழுத்து நீட்சி பெறுதல் என மூவகைப்படுத்தலாம். ஒலிநீட்சித் தொடர்கள், அளவுப் பொருளையும், அருமைப் பொருளையும், கட்டுப் பொருளையும், விரைவுப் பொருளையும், இரக்கப் பொருளையும் குறிப்பனவாகக் கதைகளில் அமைந்திருக்கின்றன.

பிறமொழித் தொடர்கள்

எழுத்து வழக்கிலும், பேச்சுவழக்கிலும் பிறமொழிச்சொற்கள் கையாளப்படுவது இயல்பாகும். குறிப்பிட்ட மக்களால் பேசப்படுகின்ற குறிப்பிட்ட மொழிச் சொற்களைக் குறைக்காது, குறிப்பிட்ட மொழியில் வழங்குகின்ற வேற்றுமொழிச் சொற்கள், பிறமொழிச் சொற்கள் எனப்படும்¹². பிறமொழிச் சொற்கள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வழங்கலாம். சொல் திரிபோ, பொருள் திரிபோ இல்லாத நிலையில், வேற்றுமொழியிலிருந்து ஒரு கருத்தைக் கூறுவதற்கு, அம்மொழியின் சொல்லை அப்படியே கையாளலாம். அவ்வகையில் கதை மொழிகளில் காணப்படுகின்ற பிறமொழிச் சொற்களை, அவற்றின் வழக்கு நிலைகளுக்கேற்பப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம். இவற்றினடிப்படையில் போலுசு, ரஸ்தா, பெரண்டு, செட்டப், இஸ்ட்டம், புஷ்பம், டாப்பர், காம்ளெக்ஸ், பாலிஸ்டர், ரெடி, போசனம், ரைட்டு, சலுக்காரு, ரோடு, ராஸ்கல் போன்ற சொற்கள் கதைகளில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. இச்சொற்கள் தமிழ்மொழிச் சொற்களோடு கலந்து, தமிழ்மொழியாக மாற்றம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. வடமொழி மற்றும் ஆங்கிலச்சொற்கள், தமிழ்மொழியாக வழங்கப்படுவதை அச்சொற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன¹³. அவை, தமிழல்லாத பிறமொழிச் சொற்களாக விளங்கினாலும், தமிழ்மொழியோடு இயைந்து, தமிழ்ச் சொல்லின் பொருளைத் தருகின்றன. கதைகள், இடம் பெயர்ந்து வழங்குகின்ற தன்மையுடையவையாதலால், பிறமொழிச் சொற்கள், கதைகளில் வழங்குவதும் எளிதாகின்றது.

விளித் தொடர்கள்

செய்யுள் வழக்கிலும், பேச்சுவழக்கிலும் பெயர்கள் விளியேற்கின்றன. விளியேற்கும் பெயர்களை விளித்தொடர்கள் எனக் குறிப்பார்¹⁴. பேச்சுவடிவக் கதைமொழியில் கதை சொல்பவர் கதைப் பாத்திரங்களை விளிப்பதும் கதை கேட்பவர்களை விளிப்பதும் இயல்பாக அமைந்து கதை சொல்லும் போக்கை

இயல்பாக வளர்க்கின்றன. அறிவிக் கை நிலையிலும், சொல்லாடல் நிலையிலும், ஆணையிடுதல் நிலையிலும், அன்பு மற்றும் உணர்வு வெளிப்பாட்டு நிலையிலும் விளித்தொடர்கள் கதைகளில் காணப்படுகின்றன. இங்ஙனம் கதைகளில் வரும் விளித்தொடர்கள் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், 'அங்கம்மக்கா! அங்கம்மக்கா!! அம்மா அம்மா!! நாட்டாம! நாட்டாம!! பனயே! பனயே!! ராசாவே! ராசாவே!! அண்ணே!! மகனே!! நாதா!! ஏ... பாம்போ!! கரட்டான் அண்ணே!! என்ன பெண்ணே!! ஏ...நாயே...' போன்ற தொடர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை ஒரு பாத்திரம் மற்றொரு கதைப் பாத்திரத்தை விளிப்பதாக அமைந்துள்ளன. இவற்றைத் தனிமொழி விளி, இரட்டை மொழி விளி, இசைமொழி விளி எனவும் வகைப்படுத்தலாம். இரட்டை மொழி விளித் தொடரில் விரைவுப் பொருளும், தனிமொழி விளித்தொடரில் வேண்டல் பொருளும், இசைமொழி விளித் தொடரில் வினாப் பொருளும் தொனிப்பதை அறியலாம். இவற்றிற்கு மேற்கூறப்பட்டுள்ள கதைத் தொடர்களைச் சான்றுகளாகக் கொள்ளலாம்.

உயர்திணைப் பெயர்களும் அஃறிணைப் பெயர்களும் செயல் வினையை மையமாகக் கொண்டு விளியேற்கின்றன என்பதற்கு, செட்டியாரே!! எண்ணிப் பாருமயா; பாம்போ!! என்னையைக் கொத்திப்பிடு எலியே!! வக்கணை காட்டுறயா?; நரியாரே!! என்னா மொனங்கிக் கிட்டுப் போற போன்ற விளித்தொடர்கள் சான்றுகளாக அமைகின்றன. இவற்றை அண்மை விளி, தொலைவு விளி எனவும், அகவிளி, புறவிளி எனவும் வகைப்படுத்தலாம். கதைகளில் அண்மை விளிகளே அதிகம் காணப்படுகின்றன. அவ்விளித் தொடர்கள் கதைப்பொருளை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், அவற்றைப் பரிமாற்றுவதற்கும் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

பெயரடைத் தொடர்கள்

எழுத்து மொழியிலும் பேச்சு மொழியிலும் பெயர்த் தொடர்களைச் சிறப்பிக்கின்ற வகையில் அமைவன பெயரடைத் தொடர்களாகும். அப்பெயரடைத் தொடர்கள், பெயர்த் தொடர்களுக்கு முன் நின்று, பெயர்களின் தன்மை மற்றும் வன்மை மென்மைகளை உணர்த்தும் இயல்புடையவையாக விளங்குகின்றன¹⁵. பெயர்களைச் சிறப்பிக்கவும் பெயர்களை அடையாளம் காட்டவும் பெயர்களின் தன்மைகளை வேறுபடுத்தவும் பெயரடைத் தொடர்கள் கதைகளில் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. உயர்திணைப்பெயர்கள், அஃறிணைப்பெயர்கள், நிகழ்ச்சிப் பெயர்கள், வண்ணப்பெயர்கள் போன்றவை பெயரடைத் தொடர்களால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. அப்பெயரடைத் தொடர்கள் தெய்வேந்திரப் பெண், வாணிகச் செட்டி, கிழட்டு நரி, விழுந்த மாடு, கள்ளப் புருஷன், நொண்டி ஆடு, கொளுத்த ஆடு, கடும் பசி போன்றவையாகும். தெய்வேந்திரம் என்பது தேவருலகத்தைக் குறிக்கும். அவ்வுலகத்துப் பெண்ணை மண்ணுலகப் பெண்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்குத் தெய்வேந்திரம் என்னும் பெயரடை கையாளப்பட்டிருக்கிறது. பெயரடைத் தொடர்கள் உயர் திணை மற்றும் அஃறிணைப் பெயர்களின் பண்புகளைப் புலப்படுத்துவதோடு வினைத் தொடர்களை உருவாக்கும் தன்மை பெற்றும் திகழ்கின்றன¹⁶.

வினையடைத் தொடர்கள்

வினையடைகள் என்பன வினைமுற்றையோ, பெயரடையையோ, வினையடையையோ, வாக்கியத்தையோ சிறப்பித்து வருவனவாகும். வினைப் பதிலியையும் சிறப்பித்து வரலாம். வினையடையும், வினைமுற்றும் இணைந்து வினையடைத் தொடர் அமைகின்றது. இவ்வினையடைகள் காலம், எண், இடம், பால் ஆகிய உருபுகளை ஏற்று நடப்பதில்லை. இவற்றைத் தனிவடிவ வினையடைத் தொடர்கள், கூட்டு வடிவ வினையடைத் தொடர்கள் என இருவகைப்படுத்தலாம்.

தனிவடிவ வினையடைகளையும், சுட்டு வடிவ வினையடைகளையும் இணைத்து அவை உணர்த்துகின்ற பொருண்மையடிப்படையில், கால வினையடைகள், இட வினையடைகள், முறைமை வினையடைகள், அளவு வினையடைகள் எனப் பாகுபடுத்தலாம்¹⁷. இவ்வினையடைகள் பெரும்பாலும் வினைமுற்றைச் சிறப்பித்து அமைவனவாகும்.

1. கால வினையடைத் தொடர்கள்

கால வினையடைகள் காலத்தை ஏற்காது; ஆனால் காலத்தைச் சுட்டி அமையும். கதைகளில் காணப்படுகின்ற வினையடைகள் காலம் சுட்டி அமைந்திருக்கின்றன. அப்ப, அண்ணக்கி, இண்ணக்கி, மறுநாள், கோழி கூப்ட, நடுக்குளிச் சாமத்துல, காலாகாலத்ல போன்ற வினையடைகள் காலத்தைச் சுட்டி அமைந்திருப்பதால், கால வினையடைகள் எனப்படுகின்றன.

இவ்வினையடைகள் வினைமுற்றுக்களோடு இணைகின்ற பொழுது காலம் காட்டுகின்ற வினையடைத் தொடர்களாகின்றன. மத்தியானத்தில் கஞ்சி குடிக்க வந்தான்; பணியார மழை பெய்த அண்ணக்கிச் சொன்னான் இத்தொடர்களில் வருகின்ற கால வினையடைகள் செயல் நடைபெற்ற காலத்தைக் குறிக்கின்றன. காலத்தைக் கணிக்கின்ற வினையடைத் தொடர்கள் கதைகளில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. இவை, பாத்திரங்களின் நகர்வைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

2. இட வினையடைத் தொடர்கள்

இடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், இடத்தைச் சுட்டியும், வினைமுற்றுக்களுக்குச் சிறப்பை உண்டாக்குவன இட வினையடைகளாகும். அங்கே, இங்கே, ஆலமரத்தடியில், பரணில், வீட்டில் போன்ற வினையடைகள் செயல்களின் நிகழிடம் சுட்டி அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வினையடைகள்

வினைமுற்றுக்களோடு இணைகின்ற பொழுது இடவினையடைத் தொடர்கள் உருவாகின்றன. “அடியில் இருந்த பணத்தை எடுத்தார்கள்”; “பாதைக்கி வந்தான்” என்பன போன்ற இடவினையடைத் தொடர்கள் கதைகளில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. பாத்திரங்களின் நகர்வுகளில் ஏற்படுகின்ற செயல் மாற்றங்களை விட வினையடைத் தொடர்கள் நிறைவு செய்கின்றன.

3. முறைமை வினையடைத் தொடர்கள்

செயல் நடைபெறும் தன்மை குறித்து அமைந்திருப்பதால், முறைமை வினையடைகள் எனப்படுகின்றன. இவை வாக்கியத்தில் எப்படி என்னும் வினாவிற்கு விடையாக அமைகின்றவையாகும். தடபுடல்; லேசா; குண்டக்கா மண்டக்கா; காரசாரமா; சும்மா போன்ற முறைமை வினையடைகள் செயல்களின் வன்மை மற்றும் மென்மைகளைச் சிறப்பிக்கின்றன. கதைப்பாத்திரங்களின் செயல்கள் பற்றிய வன்மை மற்றும் மென்மைகளைச் சுட்டுவதில் முறைமை வினையடைகள், கதைகளில் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றன. இவ்விடையடைகள் வினைமுற்றுக்களோடு இணைந்து முறைமை வினையடைத் தொடர்களாகின்றன. யானை வேசாப் பிறண்டது; தடபுடலாக வந்தன போன்றவை முறைமை வினையடைத் தொடர்களுக்கு உதாரணங்களாகும்.

4. அளவு வினையடைத் தொடர்கள்

கதைகளில் காணப்படுகின்ற அளவு வினையடைகள் செயல் நடைபெறும் அளவினைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளன. நெறயா; கொஞ்சம்; ரொம்ப; மிச்சம்; எக்கச் செக்கமா; காற்படி; அம்புட்டயும் போன்றன அளவு வினையடைகளாகும். ‘சாப்பிட்டேன்’ என்ற வினைமுற்று நிறைய, அளவுகடந்து; ஏராளமாக; வயிறு கொள்ளும் அளவிற்கு போன்ற அளவு வினையடைகளால் சிறப்படைகின்றன. நிறையச் சாப்பிட்டேன் என்கிறபொழுது நிறைய என்னும்

வினையடையால் சாப்பிட்டேன் என்னும் வினைமுற்றுத் தொடர் சிறப்புப் பெறுகிறது. சொத்தில் பாதி கொடுத்தார்; ஒரு மூடை பயறு கொடுத்தார் போன்றவை அளவு வினையடைத் தொடர்களுக்குச் சான்றுகளாகும்.

இலக்கிய வழக்குத் தொடர்கள்

இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள், பேச்சு வழக்குக் கதை மொழிகளில் கலப்பதற்கு, நாடகம், திரைப்படம், நாட்டியம், கூத்து போன்றவை காரணமாகின்றன. இவற்றோடு, கதை சொல்வோரின் நூலறிவும், அனுபவ அறிவும் துணைபுரிகின்றன. பொதுவாக, இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள் நாடகம் மற்றும் திரைப்படங்களில் அதிகம் கையாளப்படுவதால் அவ்வகைச் சொற்கள் நாடகம் மற்றும் திரைப்படப் பாணியிலேயே கதைகளில் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. நந்தவனம், பரிவாரம், நதி, பல்லக்கு, இளவரசி, உல்லாசம், பிரிய நாயகி, பூலோகம், நாதா, ஒட்டியாணம், பெண்ணை, ஏவலர்கள், உத்தரவு, தேவ கன்னி, பரிபாலனம் போன்றவை நாடக வழக்குச் சார்ந்த சொல்லாடல் தன்மையுள்ள இலக்கிய வழக்குச் சொற்களாகும். இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள் கதை மொழியில் இடம் பெறுகின்ற பொழுது பேச்சு வழக்குக் கதை மொழியில், புதிய சொல்லாட்சிகள் உருவாவதோடு, பேச்சு முறையிலும், உறவு முறையிலும் புதிய பண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

விகுதிச் சொற்கள்

கதைப்பாத்திரங்களின் தன்மைகளைக் குறிப்பிடும் வகையிலும், அப்பாத்திரங்களின் உயர்பண்புகளை எடுத்துரைக்கும் வகையிலும், ஏனைய பாத்திரங்களிலிருந்து குறிப்பிட்ட உயர் பாத்திரங்களைப் பிரித்தறிகின்ற வகையிலும் உயர்விகுதிச் சொற்கள் கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உயர்திணை, மற்றும் அஃறிணைப் பாத்திரங்களின் உயர்வையும், பெருமையையும் சிறப்பையும் குறிப்பிடுகின்ற வகையில் அப்பாத்திரங்களின் இயற்பெயர் சிறப்புப்பெயர்

முறைப்பெயர் உறவுப் பெயர் சுட்டுப் பெயர் மற்றும் காரணப்பெயர்களுடன் ஆர், ஆர், மார் போன்ற உயர்வு விசுதிகள் சேர்க்கப்பட்டு உயர்வு மரியாதைச் சொற்களாக விளங்குகின்றன. பாட்டு வாத்தி+ஆர் > பாட்டு வாத்தியார், கோன்+ஆர் > கோனார், நரி+ஆர் > நரியார், சாமி+ஆர் > சாமியார், நாச்சி+ஆர் > நாச்சியார், அண்ணன்+மார் > அண்ணன்மார், மதினி+மார் > மதினிமார், நாயக்கன் + மார் > நாயக்கமார், முனி + ஆர் > முனிவர் என வரும் உயர்வு மரியாதைச் சொற்கள் தனிமனிதனைக் குறிப்பனவாகவும், மனிதக் குழுவைக் குறிப்பனவாகவும், விலங்கினங்களைக் குறிப்பனவாகவும், குலக்குழுவைக் குறிப்பனவாகவும் விளங்குகின்றன.

வழக்கீழந்த தொடர்கள்

காலத்திற்கேற்றவாறும், இடம் மொழி மற்றும் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கேற்றவாறும் சொற்கள் வழக்கீழப்பதும் பிறமொழிச் சொற்களின் தாக்கத்தால் புதிய வழக்குப் பெறுவதும் மொழியில் காணப்படுகின்ற வழக்கு மாற்றங்களாகும். கதை மொழியில் காணப்படுகின்ற வழக்கீழந்த சொற்களான விகிதம் (கடிதம்) சொக்கட்டான், ரவரட்ணம், கெணாக, ஓலை போன்றவை வழக்கீழந்து அருகிக் காணப்படுகின்றன. ஆனால், இச்சொற்களின் பொருளைக் கதை கேட்பவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்கிறார்கள். கதை மொழியில் காணப்படுகின்ற இச்சொற்கள், பேச்சுவழக்கில் அருகி, வழக்கீழந்த சொல்லாட்சிகளாகக் காணப்படுகின்றன¹⁸.

இரட்டைத் தொடர்கள்

ஒரே பொருளைத் தருகின்ற இருசொற்கள், ஒலிவடிவில் மாறுபட்டு, இணைந்து அமையும். இரட்டைத்தொடர் பேச்சுவழக்கிற்கு மட்டும் உரியதாகும். பேச்சுவழக்கில் தன்னிச்சையாகப் பேசப்படுகின்ற இரட்டைச்சொற்கள் பேச்சு

வழக்குக்கதை மொழியிலும் ஒரு பொருள் குறிக்கின்ற இரட்டைச் சொல்லாக விளங்குகின்றன. நிலம் புலம், மச்சுமாடி, நகைநட்டு, பணம் காசு, தின்ன உண்ண, நஞ்சை புஞ்சை, கொட்டு முழுக்கு போன்ற தொடர்கள் கதைகளில் வழங்குகின்ற இரட்டைத் தொடர்களாகும். நிலம் என்றாலும், புலம் என்றாலும் விளைச்சல் நிலத்தைக் குறிக்கின்ற இரட்டைத்தொடர்கள் இலக்கிய வழக்கில் வழங்கப்படுவதில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Hilary Helson, Social Anthropology and Language, P.XXIX, 5 and 7.
2. Cadwell R.A. Comparative Grammar of the Dravidian Languages. p.46.
3. The Psycho-Biology of Language P.283.
4. ச. அகத்தியலிங்கம் (ப.ஆ) மொழியியல் தொகுதி-10.
5. Virgil Scott and David Madden, Studies in the Short Story pp.143-144.
6. வை. சச்சிதானந்தன், மேலைநாட்டு இலக்கியச் சொல்லகராதி, ப.51.
7. ச. அகத்தியலிங்கம், சொல்லியல், ப.63.
8. தொல். எச்சவியல் 397.
9. M.B. Emeneau, Dravidian Linguistics Ethnology and Folk Tales, Collected papers, p.372.
10. மு. சதாசிவம், ஒலிக்குறிப்பகராதி, (Dictionary of onomotopocie) U.VIII.
11. மேலது, U.VIII.
12. தொல். எச்சவியல் 397.
13. ச. அகத்தியலிங்கம், சொல்லியல், ப.16.
14. மேலது, ப.37.
15. அரங்கசாமி, தமிழ்மொழி வரலாறும் ஒப்பிலக்கணமும், ப.281.
16. ச. அகத்தியலிங்கம், சொல்லியல், ப.62.
17. மேலது (ப.ஆ) மொழியியல் தொகுதி-10, “அனைத்திந்திய தமிழ்மொழியியற் கழகத்தின் காலாண்டு இதழ்”, பக். 98-99.
18. வை. சச்சிதானந்தன், மேலைநாட்டு இலக்கியச் சொல்லகராதி, ப.15.